

ONI SU NAM JU VRATILI*

► Piše: Zahvalna majka

Moj suprug i ja roditelji smo dvoje djece, kćeri i sina. Nakon završenog četverogodišnjeg dodiplomskog studija i dobivene diplome, naša se kći, kako nam je kasnije objasnila, željela osamostaliti i otrgnuti od roditeljske skrbi. Tako je jednoga dana otišla pomalo prkosno iz roditeljske kuće ne želeći reći kamo ide ni kada će se vratiti. Kroz niz dugih godina nije se javljala užoj ni široj obitelji. Nismo znali gdje je ni je li uopće živa. Budući da smo praktični vjernici, a tako smo odgajali i svoje dvoje djece, cijelo smo se vrijeme za nju molili našoj dragoj Gospi i pojedinim svetcima.

Dvanaest godina nakon njezina odlaska našla sam se jednoga dana u Mostaru i povjerila ovaj svoj problem prijateljici koja me odvela na grob širokobriških mučenika pritom mi rekavši: »Budi bez brige, to će izmoliti širokobriški mučenici.« Ondje smo nas dvije moju kćer prikazale mučenicima i za nju se molile. Šestoga dana od moga prvoga posjeta grobu mučenika naša se kći javi-

la telefonom najprije svomu bratu, a ubrzo nakon toga vratila se i u roditeljski dom. Od moga prvoga posjeta grobu mučenika, a bilo je to početkom Došašća 2009., ja, njezina majka, nastavila sam se moliti širokobriškim mučenicima, a molim ih povremeno i danas. U sklopu svake moje zagovorne molitve njima, molim i za njihovo uzdignuće na čast oltara.

Nakon dugih godina izočnosti i odvojenosti naše kćeri od obitelji, njezinim smo povratkom prolazili svojevršno pročišćenje. No, kao plod naše svakodnevne molitve širokobriškim mučenicima danas, sedam godina nakon njezina povratka u obitelj (sedam je svetopisamski broj i označava puninu), naši su međusobni odnosi uredni, a dobila je i trajan posao u struci. Danas ona živi s nama, s roditeljima, i zbog toga smo vrlo zadovoljni.

Zahvaljujemo trojedinome Bogu što je uslišao zagovorne molitve širokobriških mučenika i na taj se način proslavio! ✍

* Svi su podatci poznati Vicepostulaturi.